

Publiken som samlats i S:t Görans kyrka fick lyssna till bland annat Igor Stravinskij och Edvard Grieg.

Gör komplicerad musik skön att lyssna på

Det är inte ofta man hör Igor Stravinskij (1882-1917) spelas i konsert här på Åland, så det ville jag inte missa. Verket som spelades under lunchmusiken var L'Histoire du Soldat. Stravinskij var bosatt i Frankrike under större delen av sitt verkamma liv och många titlar finns därför på franska. Stravinskij har haft stor betydelse för många kompositörer och musiker. Och påverkar fortfarande. Särskilt Stravinskij's rytmiska struktur och uppbyggandet av musiken. Mest berömt är Våroffer.

I L'Histoire du Soldat spelade Cecilia Zilliacus violin, Karin Dornbusch klarinett och Simon Crawford-Phillips piano. Ett musikgäng på topp som spelade och tolkade Stravinskij suveränt.

Sebastian Fagerlund (f 1972), har i årets Katrina rollen som hustonsättare, vilket betyder att hans kompositioner uppförs i stort sett vid alla konserter. Under lunchmusiken spelades Fagerlunds komposition Transient Light (2013), ett verk som tog honom många år att slutföra. Verket är skrivet för horn, piano, violin och cello. Titeln syftar enligt Fagerlund på "uppfattningen att musikaliska element färdas genom tid och rum och därvid sakta förändras och utvecklas."

Katrina kammarmusik

Vad: Katrina kammarmusik. Lunchmusik "Förgängligt ljus"

Var: S:t Görans kyrka, Mariehamn

När: Torsdag 11 augusti kl. 12.00

Vem: Zilliacuskvartetten: Julia-Maria Kretz (violin), Kati Raitinen (cello), Cecilia Zilliacus (violin), Ylvali McTigert Zilliacus (viola), Simon Crawford-Phillips (piano), Karin Dornbusch (klarinet), Jukka Harju (horn).

Kanske något man ska fundera på under lyssnandet av Transient Light.

Vid verkets start upplevde jag uttrycksfulla samtal mellan stråkar och piano medan hornets karaktärsfyllda toner ledde musiken framåt. Och det är mest kring hornets toner som musiken rör sig. Det sker en stegrande styrka i musiken där horn, piano och cello bullrar och grymtar. Musiken avslutades sedan i sublim stillhet, i ett pianissimoläge som pågår länge, länge. Pianissimot ändade slutligen i en tyst utandning. Transient Light har då rest klart.

Jag tycker att Fagerlund skapar musikpoesi som ställer sig bredvid lyssnandet. Man måste rota i sitt inre. I mitt lyssnande hörde

jag hornets klanger och färger och harmonierna som vävdes kring tonerna. Det räckte. För med dessa skickliga musiker blir också komplicerad musik skön att lyssna på.

Javisst var det "husbandet" Zilliacuskvartetten som sedan avslutade lunchkonserten, där vi lyssnade till Stråkkvartett nr 2 av Edvard Grieg (1843-1907). Grieg skrev de nationalromantiska första satserna Sosenuto – Allegro vivace a grazioso och Allegro scherzando men lyckades inte avsluta alla delar. Satserna kompletterades efter hans död av Julius Röntgen (1855-1932) som också skrev de två resterande satserna Adagio och Allegro giocoso utgående från Griegs egna skisser. Verket har en klassiskt skönhet, i en senromantiskt stil. Lätlyssnad och passande som lunchmusik.

Som vanligt spelade Zilliacuskvartetten med superstor spelglädje och skicklig teknik. Och det "förgängliga ljuset" – konsertens rubrik – återuppstod och fick oss kanske att koppla bort från problem och svårigheter. Bara ägna oss åt lyssnandet.

Text: Eivor Lindström
Foto: Wilhelm Lindgren

Cecilia Zilliacus (violin), Simon Crawford-Phillips (piano) och Karin Dornbusch (klarinet) spelade L'Histoire du Soldat suveränt enligt recensenten.

Cecilia Zilliacus (violin), Simon Crawford-Phillips (piano) och Karin Dornbusch (klarinet) spelade L'Histoire du Soldat suveränt enligt recensenten.

Jukka Harju, Julia-Maria Kretz, Cecilia Zilliacus, Ylvali McTigert Zilliacus, Kati Raitanen, Eero Ignatius, Diego Chenna och Karin Dornbusch spelade Schuberts Oktett F-dur, ett verk som tar upp mot en timme att framföra.

Schuberts Oktett blev festivalens höjdpunkt

Den avslutande konserten i Katrina Kammarmusik 2022 hade namnet "Jämvikt" och vi lyssnade först till **Sebastian Fagerlunds** energiska, temperamentsfulla men samtidigt flyktiga komposition Autumn Equinox (2016). Verket består av satserna Espresso, Lento misterioso och Agitato con forza ma espressivo.

Autumn Equinox kändes något mer traditionell än de verk av Fagerlund som jag tidigare lyssnat på under Katrina-festivalen. Särskilt stråkarnas längre och vilsammare toner vid starten av den första satsen, Espresso. Men också här är det våra känslor som hjälper till att förklara musiken. Autumn Equinox innehåller citat och känslouttryck från Fagerlunds opera Höstsonaten – en opera baserad på **Bergmans** film Höstsonaten. Det kan nog förklara den musik som Fagerlund skapat i Autumn Equinox. Festivalmusikerna framförde verket, mycket skickligt och publiken var stort imponerad.

Det är också intressant att efter Sebastian Fagerlunds verk dramatiskt backa bakåt i tiden till spanska **Diego Ortiz** (cirka 1510–1576) mycket enkla re kompositioner. Ortiz skrev musik för viola de gamba, och här spelade spanjorerna **Bruno**

Katrina kammarmusik

Vad: Katrina Kammarmusik 2022 "Jämvikt".

Var: Jomala kyrka.

När: Fredag 12 augusti kl. 19.00

Vem: Julio Caballero (cembalo), Jukka Harju (horn), Bruno Hurtado (gamba), Eero Ignatius (kontrabas), Julia-Maria Kretz (violin), Kati Raitinen (cello), Cecilia Zilliacus (violin), Ylvali McTigert Zilliacus (viola), Diego Chenna (fagott), Karin Dornbusch (klarinet).

"Efter att ha lyssnat igenom hela Oktetten var musikerna märkbart påverkade, liksom vi som lyssnade. Fantastisk upplevelse för den som älskar klassisk musik."

Hurtado gamba tillsammans med **Julio Caballero** på cembalo. Stråkinstrumentet gamba är byggt enligt gammal tradition och känsligt för temperaturväxlingar. Så den fuktiga och varma

luften inne i Jomala kyrka var inte perfekt för gamban. Hela två gånger stannade Hurtado upp spelandet för att stämma gamban.

Hurtado och Caballero spelade tre Racercada av Diego Ortiz samt **Tobias Humas** Captain Humés pavin och Love's farewell. De ålderdomliga tonerna klingade varmt och jordnära men specialiserat på samma gång. Det blev en trevligt tillbakablick i musikhistorien med musik som var enkel att förstå.

Och jämvikten blev absolut återställd då vi efter paus fick lyssna till **Franz Schuberts** (1797–1828) Oktett F-dur som är skriven för stråkar och blåsinstrument. Den innehåller hela sex satser och tar upp emot en timme att framföra. Efter att ha lyssnat igenom hela Oktetten var musikerna märkbart påverkade, liksom vi som lyssnade. Fantastisk upplevelse för den som älskar klassisk musik. Min favorit var Adagiot som startar med det vackra klarinettsolot ihop med orkestern. Det är framför allt klarinetten och horn som gör att jag gillar Oktetten så mycket. **Karin Dornbusch** på klarinetten spelar så intensivt och med så stor känsla som bara en musiker kan. Men **Diego Chenna** på fagott och **Jukka Harju** på horn är också mycket skickliga.

Karin Dornbusch (i förgrunden) spelade intensivt och med så stor känsla som bara en musiker kan. I bakgrunden Eero Ignatius (kontrabas) och Diego Chenna (fagott).

Trots att jag njutit stort av många verk som stått på programmet i årets Katrina, väljer jag Schuberts Oktett som min favorit. Att höra hela Oktetten i

en helhet var en stor upplevelse.

Text och foto:
Eivor Lindström